

EL TEMPS. — A Catalunya: El temps és bo per tot el país, s'observen boires a Lleida, Penès i plana de Vic. Per la resta de Catalunya el cel apareix serà amb pocs núvols. Els vents són fluïdes del sector Nord o calmes. Durant les darreres 24 hores es registraren ruixats tempestosos a Vic, Guàrdies i Montseny. Temperatura màxima, 30 graus a Serós; mínima, 8 graus a l'Estanyol.

L'Exèrcit de l'Est sabrà fer honor a Catalunya i a la República

Depuració de la reraguarda

ES violències de la nostra lluita haurien d'exigir a l'hora crítica que travessés una reraguarda pictòrica de sacriquis que pogués situar-se a nivell moral dels que donen el pit als fronts de combat, i d'ien que haurien d'exigir perquè, en realitat, la desgràcia de la consideració mèdica observada en els darrers mesos, sembla que no ha estat unànime aquest atany de subordinar-ho tot als interessos de la guerra que són, en definitiva, els interessos de Catalunya i de la República.

No és hora de topics: no és hora de frases fetes; no és hora de tancar posicions i de fer pontons. És hora — ja no hem dit dotzenes de vegades — d'esforç actiu i de cooperació constant en els rangs antifeixistes. Una altra cosa, seria desfer el deure i no poder desfer-ne. Sobretot ara que els nostres soldats conquisten pam a pam les posicions feixistes d'Aragó i les del Sud, i contenen, amb un impuls i un coratge extraordinaris les onades desesperades dels rebels que venen esgotats les seves possibilitats davant de l'espirit fort i l'energia combativa dels defensors de la República.

Santander ha canviat. Però això lluny de fer decaure la nostra moral ha confortat-la. L'adversitat dona tremp a l'home. Ara mateix, repetim, les nostres forces es llancen coratjosament a l'atac en un front tan important, tan decisiu, tan vital com el d'Aragó que, amb un triomf nostre, a més d'obrir horitzons a la causa de la Llibertat, donarà un gran prestigi a Catalunya.

Algunes mentes, algunes esmentes, alguns pusillanimes dediquen els seus oïsis a les lamentacions davant dels comunicats oficials del Nord. Diem lamentacions quan, en realitat, són satisfaccions interiors que no s'expressen a l'exterior. Els que treballen a l'ombra amb els propòsits de depurar la reraguarda, Ríngü, absolutament ningu, qui senti intensament la causa catalanista i republicana, no pot donar crèdit a certes afirmacions i a certes campanyes. No pot oblidar-se que aquells agents provocadors no aprofiten tot per a especular contra el règim i contra els seus defensors. Els catalans estan obligats a respondre adequadament als que, a cau d'orella, vagin a contrari les històries. Adversitat? Cal contrarestar-les amb un esforç més intens encara en la guerra es sacrifica.

El que passa és que, desafortunadament, no ens hem preocupat prou de depurar la reraguarda. Les circumstàncies reclamen una acció dura i implacable contra els enemics que tenim a dins. Però hem oblidat que així com a la guerra hi van tots els homes joves sense diferències, a la reraguarda cal insuflar la disciplina sense distincions. No hi ha cap problema en posar un carnet. Això no significa ni pot significar mai, una patent d'impunitat per a ningú. Sobretot ara — ja es un fet consumat — que tothom pot exhibir-lo. En els primers temps tothom — els dubtosos, perquè els antifeixistes s'ingressaven a les files — ja pertanyien a un partit polític d'esquerra. Va preocupar-se d'obtenir aquella credencial. I només Esquerra Republicana de Catalunya va tancar les portes d'aquesta tolerància en aquest aspecte ara més que una lleugeresa era una traïció. Altres partits i organitzacions — estem disposats a rectificar si ens és demostrat el contrari — avalaren els nous afiliats sense tenir en compte els seus antecedents. És, doncs, un problema que afecta la majoria dels grups sindicals i polítics que no sabem a l'hora que hem de fer-ho, reconèixer l'error que anaven a cometre, i posar-hi per defecte quan calia pecar per excés de mirar prim.

Perquè el mal no provei tan sols dels que abans militaven a partits de dreta o simpatitzaven amb els seus postulats i la seva tàctica — com segueixen simpatitzant-hi ara — i ara il·lusionats amb els seus nous vius — tenim visus com els mateixos, sinó dels que, delinqüents d'ofici, creueren que la llibertat volia dir llibertatisme i que l'arbitri era equivalent a arbitrarisme. Els uns han intentat desacreditar la nostra causa amb campanyes detestables i amb sabotatges preconcibuts i meditats; els altres, amb actes de pillatge i de crim. Tots igualment miserables, i tots igualment dignes de la nostra repulsa, del nostre odi, del nostre desparat i del nostre desparat. Els uns han intentat desacreditar la nostra causa amb campanyes detestables i amb sabotatges preconcibuts i meditats; els altres, amb actes de pillatge i de crim. Tots igualment miserables, i tots igualment dignes de la nostra repulsa, del nostre odi, del nostre desparat i del nostre desparat.

12 generals italians a Santander Le Londres al Vauca tothom és pessimista

JA NO ES PARLA DE CONDICION AVANTATGES A ITALIA

Londres, 30. — Fa una setmana que Neville Chamberlain estava disposat a esborrar del mapa de nacions lliures Eritrè. Es tenia l'esperança — confirmada pel nou comte de Perth (Sir Eric Drummond) — que Mussolini es mostraria molt raonable i que, finalment, podria arribar-se a un acord amb Itàlia.

Però els fets s'entossuïxen a no donar la raó als dirigents britànics. Avui, als cercles oficials de Londres, no pot parlar-se de concedir cap mena d'avantatge a Itàlia, ja que no podem considerar que la situació és gravíssima. D'aquesta forma la política anglesa sembla com tancar-se en un laberint inexplicable: quan Franco obte algun èxit, la situació és greu; quan els republicans triomfen, aleshores la política de no intervenció procura desviar l'atenció de la marxa dels fets.

A Londres han causat estupefacció les notícies que ha publicat la premsa feixista. A la regió de Santander — deia la revista oficial italiana "L'Europeo" — hi ha dotze generals italians que són els següents:

—Bastica, que forma part del Major Itàlia i que és l'autor de la pla seguit a la regió de Santander; Frusci, comandant de la divisió llibre durant el conflicte d'Etioòpia; el general Balstrochi, ex-sous-secretari d'Estat durant la campanya d'Àfrica; Rosita, ex-cap dels serveis d'informació al ministeri de la Guerra; Teruzzi, inspector dels Camises Negres d'Espanya; i, finalment, els generals Pictri, Finzoni, Bergonzoli, Franchi, Biscaranti, Velardi i Manca.

El nombre i la qualitat és impressionant. Parlar, doncs, d'acords amb Itàlia en el moment en què es donen aquestes indicacions i, a més, les bombardaments dels vaixells mercantils anglesos a qualsevol latitud en què es trobin, apareix a Londres com a una operació política sumament perillosa, ja que l'estat d'espirit de l'opinió pública.

L'entrevista entre Mussolini i Hitler ha estat una causa més d'aquesta divisió que és la característica més pronunciada dels "er dies d'atenció" de Londres.

Es probable que demà o demà pasat els ministres es reuniran en consell per tal d'examinar la situació internacional. Tal vegada no es consideraran necessaris reunir els ministres; en aquest cas es reuniran els més interessats en la situació.

Hitler i Mussolini

Els dos enemics de la pau, s'entrevistaran el vinent Setembre

Zúric, 30. — El corresponent a Roma de la "Nouvelle Gazette de Genève" comunica al seu diari:

«Es dona ara com a certa la visita de Mussolini a Alemanya per al mes entrant. Encara que la Premsa i l'opinió pública guarden silenci, han estat ja prou les mèmores per a aquest viatge triomfal, el primer que realitza Mussolini a l'estranger com a cap d'Estat. L'acceptació de la invitació alemanya és considerada com una demostració que Vetz Roma-Cèn no podrà par a res adués en el cas que s'arribi a un acord anglo-italià.

El programa preveu una entrevista entre Mussolini i Hitler el dia 10 de setembre; els dos homes d'Estat aniran després a Berlín.

Ha de destacar-se que la data de l'arribada de Mussolini a Berlín coincideix amb l'obertura de la sessió del Consell de la S. de N.

ES CONFIRMA L'ENTREVISTA

Roma, 30. — De font ben informada s'anuncia que el viatge de Mussolini a Berlín tindrà lloc el dia 25 del pròxim mes de setembre.

Roma, 30. — Es confirma que Mussolini s'entrevistará amb Hitler a Berlín.

El Führer i el Duce, després d'algunes conferències, es traslladaran a Berlín.

Diumenge quedà clausurat el primer Congrés de la Solidaritat

Diumenge continuà les seves tasques el Primer Congrés de la Solidaritat, del Socors Roig Internacional (Secció Catalana).

Com la sessió anterior, s'obrí aquest dia al saló d'actes del Palau de la Música Catalana. Presidí Olivart Sapena Oberta la sessió del matí, nom procedí a la discussió del diccionari de la ponència respecte d'ajut als refugiats i les tasques del Socors Roig Internacional, informant el company Francesc Grau.

Com que es feia tard, el Congrés acordà aixecar la sessió per a continuar-la a la tarda, però abans la Mesa donà lectura a unes lletres d'adhesió al Congrés. Entre aquestes figures la del Consell Permanent d'Esquerra Republicana de Catalunya, Bloc Nacionalista Escolar de Reus, Federació Nacional d'Estudiants i Partit Socialista Unificat de Catalunya, les adhesions dels quals foren rebudes amb grans aplaudiments.

A dos quarts de dues de la tarda s'acabà la sessió.

A les quatre de la tarda es reanava (Passa a la pàgina 3)

ENRIC E. COFINER

Sovint s'ha dit que de la nostra Revolució no ha sortit l'home.

Per a contrarestar aquestes grufudes afirmacions direm que, precisament ha estat la Revolució la que ha tingut la virtut de fer destacar valors fins ara desconeguts i en tots els aspectes de la vida social.

En el camp musical, per exemple, tant apartat de les lletres de violència, hem pogut veure destacar-se i situar-se en els nostres primers llocs el mestre català Enric E. Cofiner, que si bé ja era conegut i valorat com a energic i sensible compositor, ara ha estat possible apreciar les seves grans condicions d'expert director. Les vegades que ocasionalment, dirigint la nostra Banda Municipal, l'hem vist actuar, hem pogut adonar-nos de la seva manera de saber portar els executants al terreny que volia, elegantment, engrandiment, d'una manera senzilla i personalíssima.

Tenim referències que aquest jove mestre català està treballant en una obra simfònica de gran abast orquestral, i voldríem que aquest petit comentari fos un altre estímul per ell que ens fos possible conèixer la l'abans possible.

Tenim posades totes les millors esperances en l'autor de la sardana "Juifols" i en el seu art indiscutible.

EL CONGRES DE SOLIDARITAT

Presidència de l'acte inaugural del Congrés de Solidaritat del Socors Roig Internacional, que tingué lloc dissabte al Palau de la Música Catalana, i en el qual pronunciaren emotius i calids discursos el doctor Serra Hunter i el president de Catalunya, Lluís Companys (Foto: Sagarra)

Al front d'Aragó les nostres forces no faran un pas enrera

Totes les posicions han estat consolidades i Bechite està encerclat

ELS SOLDATS DE FRANCO VENEN AL NOSTRE COSTAT QUAN PODEN KOMPRE LA VIGILANCIA DELS OFICIALS

Vegeu informació a la pàgina 3

Xina s'adreça a la Societat de Nacions

Les tropes xineses obtenen avantatges en diversos fronts DOS-CENTS MORTS A XAPEI

Ginebra, 30. — A la Secretaria General de la Societat de Nacions s'ha rebut un document del delegat permanent xinès, doctor Wellington Ku, en el qual document s'aposta els fets ocorreguts a Xina des del 7 de juliol darrer.

En aquesta nota el Govern de Nankin insisteix especialment sobre els seus desigs de solucionar pacíficament els incidents sorgits amb el Govern japonès i posa de relleu la deliberada voluntat agressora del Japó.

Recorda que el Japó ha violat tots els acords internacionals que tenia signats, entre d'altres, el Pacte de Ginebra i el pacte de París (Brind-Kellogg) i el de les nou potències.

Es de notar que de aquest document el Govern de Nankin no formula cap demanda a la Societat de Nacions ni indica que s'integri aquest conflicte en el programa de deliberacions de les pròximes reunions. El Govern xinès es limita, doncs, a exposar objectivament els fets ocorreguts, per a coneixement de tots els Govers.

EL PACTE DE NO-AGRESSIO SOVIETICO-XINES SEGONS L'AGENCIA DOMEI

Toquio, 30. — Segons l'agència japonesa Domei el pacte de no-agressio soviético-xinès conté les tres clausules següents:

1. — Assistència mútua i cooperació mútua de la Mongòlia Interior o Extremal contra l'agressor, en el cas d'una invasió de la Mongòlia Interior o Extremal.

2. — Els Soviets trametan a Xina consellers militars, armaments, municions, municions i petroli.

3. — El Govern de Nankin reconeix oficialment el partit comunista xinès, amb dret a participar al Govern, i es compromet a no signar cap compromís anticomunista amb cap altra potència.

Cal posar de relleu que fins ara no es té cap informació complementària que permeti confirmar aquestes afirmacions japoneses.

EL JAPÓ CREU QUE LA URSS ENVIARA ARMES I TECNICS A XINA

Xang-Hai, 30. — El portaveu del consolat general del Japó a Xang-Hai ha fet les següents declaracions als representants de la premsa:

«El Tractat sino-soviètic constitueix una confessió directa de la intel·ligència existent entre Xina i la U. R. S. S., o sigui el comunisme.

El Tractat publicat constitueix segurament una mínima part dels textos signats. Tenim la impressió que la URSS s'ha compromès a facilitar a Xina armes i especialistes militars.»

DE LA MANERA COM EL JAPÓ VOL LIQUIDAR EL SUBMINISTRAMENT D'ARMES A XINA

Toquio, 30. — Contestant unes preguntes escrites dels periodistes, referents al bloqueig de Xina, el portaveu del Ministeri de Negocis Estrangers dona les precisions següents:

1. L'expressió consensuïda és aplicable als vaixells d'una tercera potència i no a les mateixes terceres potències.

2. Els navells de les terceres potències no seran considerats de mala fe, sinó que seran considerats de mala fe.

«Coneixem algun comissari de Brigada —denuncia l'«Llibertat»— que no s'ha mogut de Tarragona, malgrat fer alguns mesos que els seus antics companys marçaren al front. I algun militar de relativa categoria, però d'alguna graduació, que mentre per una banda s'ha treballat l'assens, ha cercat per l'altra la inamobilitat i l'ha obtinguda.»

1. Afecta: «Ens referim als soldats suava incorporats pertanyents a les lleues eridades darrerament, que per designis misteriosos no han anat al front i els veiem com llueixen els uniformes pels carrers de la nostra ciutat perquè han aconseguit el que en diuen desistiment.»

Cada dia llegim disposicions que obliguen els funcionaris dels departaments de la Generalitat a incorporar-se a les lleues. També s'encarrega als embaixadors o als candidats a servir la guerra des de les ofenes o des dels llocs poc o gens perillosos de la reraguarda.

Ho trobem encoratjador. Cal declarar la guerra a l'embaixador, però demanem que això sigui pràcticament amb totes les conseqüències de des de tots els llocs. Els homes que des de la Generalitat malden per a desterrar aquesta inclinació poc o gens antifeixista, tots tenen molt raonable damunt els partits, nosaltres, doncs recomanem que la campanya sigui estesa als seus rangs perquè l'embaixador no tingui cap escollir per on escapar-se.

El Comitè d'Enllaç dels Partits Socialista i Comunista ha trocat una pla d'actuació conjunta. És compost de setze punts i d'entre ells destaquem, per l'importància, els dos següents: «Votem. Reconecem i respecte de la personalitat jurídica i històrica de Catalunya, Galdica i Euzkadí. Des de Política tendem a agramanar les bones relacions d'afectual i comercial.»

Ens ha semblat interessant subratllar aquest dos punts.

ta, doncs, a exposar objectivament els fets ocorreguts, per a coneixement de tots els Govers.

EL PACTE DE NO-AGRESSIO SOVIETICO-XINES SEGONS L'AGENCIA DOMEI

Toquio, 30. — Segons l'agència japonesa Domei el pacte de no-agressio soviético-xinès conté les tres clausules següents:

1. — Assistència mútua i cooperació mútua de la Mongòlia Interior o Extremal contra l'agressor, en el cas d'una invasió de la Mongòlia Interior o Extremal.

2. — Els Soviets trametan a Xina consellers militars, armaments, municions, municions i petroli.

3. — El Govern de Nankin reconeix oficialment el partit comunista xinès, amb dret a participar al Govern, i es compromet a no signar cap compromís anticomunista amb cap altra potència.

Cal posar de relleu que fins ara no es té cap informació complementària que permeti confirmar aquestes afirmacions japoneses.

EL JAPÓ CREU QUE LA URSS ENVIARA ARMES I TECNICS A XINA

Xang-Hai, 30. — El portaveu del consolat general del Japó a Xang-Hai ha fet les següents declaracions als representants de la premsa:

«El Tractat sino-soviètic constitueix una confessió directa de la intel·ligència existent entre Xina i la U. R. S. S., o sigui el comunisme.

El Tractat publicat constitueix segurament una mínima part dels textos signats. Tenim la impressió que la URSS s'ha compromès a facilitar a Xina armes i especialistes militars.»

DE LA MANERA COM EL JAPÓ VOL LIQUIDAR EL SUBMINISTRAMENT D'ARMES A XINA

Toquio, 30. — Contestant unes preguntes escrites dels periodistes, referents al bloqueig de Xina, el portaveu del Ministeri de Negocis Estrangers dona les precisions següents:

1. L'expressió consensuïda és aplicable als vaixells d'una tercera potència i no a les mateixes terceres potències.

2. Els navells de les terceres potències no seran considerats de mala fe, sinó que seran considerats de mala fe.

«Coneixem algun comissari de Brigada —denuncia l'«Llibertat»— que no s'ha mogut de Tarragona, malgrat fer alguns mesos que els seus antics companys marçaren al front. I algun militar de relativa categoria, però d'alguna graduació, que mentre per una banda s'ha treballat l'assens, ha cercat per l'altra la inamobilitat i l'ha obtinguda.»

1. Afecta: «Ens referim als soldats suava incorporats pertanyents a les lleues eridades darrerament, que per designis misteriosos no han anat al front i els veiem com llueixen els uniformes pels carrers de la nostra ciutat perquè han aconseguit el que en diuen desistiment.»

Cada dia llegim disposicions que obliguen els funcionaris dels departaments de la Generalitat a incorporar-se a les lleues. També s'encarrega als embaixadors o als candidats a servir la guerra des de les ofenes o des dels llocs poc o gens perillosos de la reraguarda.

Ho trobem encoratjador. Cal declarar la guerra a l'embaixador, però demanem que això sigui pràcticament amb totes les conseqüències de des de tots els llocs. Els homes que des de la Generalitat malden per a desterrar aquesta inclinació poc o gens antifeixista, tots tenen molt raonable damunt els partits, nosaltres, doncs recomanem que la campanya sigui estesa als seus rangs perquè l'embaixador no tingui cap escollir per on escapar-se.

El Comitè d'Enllaç dels Partits Socialista i Comunista ha trocat una pla d'actuació conjunta. És compost de setze punts i d'entre ells destaquem, per l'importància, els dos següents: «Votem. Reconecem i respecte de la personalitat jurídica i històrica de Catalunya, Galdica i Euzkadí. Des de Política tendem a agramanar les bones relacions d'afectual i comercial.»

Ens ha semblat interessant subratllar aquest dos punts.

A. RIVIRA I VIRGILI

però... si que ho seran els vaixells xinesos.

3. Les autoritats japoneses no tenen la intenció de confiscar sense discriminació els vaixells dels vapors de guerra. No aniran més allà del límit de la legítima defensa. Contra els vaixells de mala fe les autoritats prendran mesures d'acord amb la finalitat perseguida per aquests mateixos vaixells.

El portaveu acaba dient: «El Japó desitja liquidar el subministrament d'armes a Xina, per tal d'acabar com més aviat millor, el conflicte amb aquests mateixos vaixells.»

(Passa a la pàgina 3)

«Llibertat de Tarragona, i el Poble, de Tortosa, insistirà sobre els embaixadors. Vol dir que a les comarques tarragonines —com a les altres— existeix aquesta fauna d'aprofitats. És més, «Llibertat» assigna la coincidència que molts dels avorits tenen antecedents de dreta. Cal acabar amb la política militar que té per consigna el desistiment si no es vol causar una decepció als antifeixistes que lluiten als fronts de batalla. No és que no s'accepti aquest o aquell altre cas obligat per unes tasques determinades i especials en alguns departaments militars, però és urgent tallar en sec l'au que formen els postulats de desistiment militar.»

«Coneixem algun comissari de Brigada —denuncia l'«Llibertat»— que no s'ha mogut de Tarragona, malgrat fer alguns mesos que els seus antics companys marçaren al front. I algun militar de relativa categoria, però d'alguna graduació, que mentre per una banda s'ha treballat l'assens, ha cercat per l'altra la inamobilitat i l'ha obtinguda.»

1. Afecta: «Ens referim als soldats suava incorporats pertanyents a les lleues eridades darrerament, que per designis misteriosos no han anat al front i els veiem com llueixen els uniformes pels carrers de la nostra ciutat perquè han aconseguit el que en diuen desistiment.»

Cada dia llegim disposicions que obliguen els funcionaris dels departaments de la Generalitat a incorporar-se a les lleues. També s'encarrega als embaixadors o als candidats a servir la guerra des de les ofenes o des dels llocs poc o gens perillosos de la reraguarda.

Ho trobem encoratjador. Cal declarar la guerra a l'embaixador, però demanem que això sigui pràcticament amb totes les conseqüències de des de tots els llocs. Els homes que des de la Generalitat malden per a desterrar aquesta inclinació poc o gens antifeixista, tots tenen molt raonable damunt els partits, nosaltres, doncs recomanem que la campanya sigui estesa als seus rangs perquè l'embaixador no tingui cap escollir per on escapar-se.

El Comitè d'Enllaç dels Partits Socialista i Comunista ha trocat una pla d'actuació conjunta. És compost de setze punts i d'entre ells destaquem, per l'importància, els dos següents: «Votem. Reconecem i respecte de la personalitat jurídica i històrica de Catalunya, Galdica i Euzkadí. Des de Política tendem a agramanar les bones relacions d'afectual i comercial.»

Ens ha semblat interessant subratllar aquest dos punts.

A. RIVIRA I VIRGILI

